

Aleg. 112

Wniosek.

Wysoki Sejm uchwałą z dnia 4. maja 1900 uznał kolej Podgórze-Myślenice-Lubień za użyteczną i potrzebną, zarazem polecił Wydziałowi krajowemu, ażeby po myśli §. 56. statutu Banku krajowego przeprowadził co do sfinansowania z koncesyonaryuszem i Bankiem krajowym rokowania potrzebne i na najbliższej sesji sejmowej zdał sprawę z właściwemi wnioskami.

Już z ducha ustawy krajowej z dnia 17. maja 1893 wynika, że należy przede-wszystkiem te koleje popierać, dla których interesanci zabezpieczą $\frac{1}{3}$ część kosztów budowy.

Zważywszy, że z pomiędzy proponowanych kolei, w programie przez Radę kolejową i Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi przedłożonemu, jedynie na kolej Podgórze-Myślenice-Lubień, interesowana ludność zobowiązała się gwarancyami zabezpieczyć $\frac{1}{3}$ część kosztów budowy, co jest najlepszą miarą jej koniecznej potrzeby;

zważywszy, że z wybudowanych już kolei przy pomocy funduszu krajowego rentują się koleje w zachodniej Galicyi, co jest wskazówką, że tam je budować należy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- 1) Budowę kolei Podgórze-Myślenice-Lubień uznaje Sejm za nagłą i dla tego wstawia ją zaraz na 2-gim miejscu mającego się uchwalić programu kolejowego.
- 2) Upoważnia się Wydział krajowy do objęcia na rzecz kraju akcji zakładowych za 1,000.000 koron.

Lwów, dnia 28. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Średniawski w. r.

Krempa, Bernadzikowski, Wójcik, Kramarczyk, Okuniewski, Szwed, Warzecha, Winniczuk, Bednarski, Romanowicz, Wodzicki, Bojko, Maryewski, Rayski, Maiss, Hamorak, Data, Małachowski, Klemensiewicz, Słotwiński.

